SELECȚIONERII TREC LA TABLOUL DE COMANDĂ

„AMEXICANIZAREA" ECHIPEI ROMÂNIEI NU VA FI DE LOC UȘOARĂ!

● O SOLUȚIE PENTRU ÎNLOCUIREA LUI BOC: NUNWEILLER III (?!) ● CÎȚI DINTRE TITULARII DE ASTĂ PRIMĂVARĂ VOR REZISTA LA TOAMNĂ? ● LA IARNĂ, PRIMII PAȘI ÎN MEXIC? DEPINDE DE CALIFICARE

ANGELO NICULESCU la citeva ore după terminarea vacanței

— Iată-vă abia sosit din concediu și presa nu vă lasă nici o clipă în pace...

— Adică exact așa cum le cer și eu jucătorilor să acționeze — **ne răspunde Angelo Niculescu.** Proaspăt veniți pe gazon, trebuie să pornească cu toată intensitatea la joc...! Primul cu care am luat contact luni dimineața cînd am păsit în sediul C.N.E.F.S., a fost vicepreședintele F. R. Fotbal, tov. **Ion Balaș,** cu care am discutat despre sezonul de toamnă al echipei naționale

— Deci sînteți în temă. Este exact ce ne interesa și pe noi.

— Atenția noastră se îndreaptă, firesc, spre cele două partide pe care le mai avem de susținut în cadrul preliminariilor C.M., cu Portugalia și Grecia. Înaintea perioadei de pregătire specială pentru jocul cu echipa lui Eusebio, la 3 și 24 septembrie vom susține două jocuri-școală. Sîntem în tratative cu formația iugoslavă Sarajevo: **la 3 septembrie la Sarajevo și la 24 septembrie la București.** În planul nostru inițial erau doi adversari diferiți și ambele meciuri disputate în Capitală, dar anumite rațiuni financiare ne-au determinat să restructurăm programul. Apoi, între 2 și 12 octombrie o perioadă de pregătire în comun cu două jocuri-școală (la 5 și 8 octombrie) pentru menținerea gradului de pregătire și întărirea coeziunii în cadrul formației, cu o echipă de „B" sau tineret. În general, planul este același și pentru meciul cu Grecia. Se prevede mai întîi **un joc la 22 octombrie, în Polonia, cu selecționata divizionară a acestei țări.** Dar s-ar putea ca în locul primei noastre formații să meargă acolo echipa olimpică. **Apoi, un meci la București cu Fenerbahce Istanbul.** Urmează obișnuita perioadă de pregătire a lotului între 6 și 16 noiembrie, cu două jocuri în compania unor adversari interni, țelul fiind același ca și pentru meciul cu Portugalia.

— Deci numai două meciuri interlări în toamnă?

— Da! Și asta pentru că le privim cu toată importanța. A trebuit să declinăm o serie de oferte venite din Olanda și Cehoslovacia. Probabil că vom juca cu aceste echipe în 1970 sau 1971. Federația a considerat că nu este nimerit să avem un program încărcat și eu sînt de acord cu acest punct de vedere. Avem o situație favorabilă în grupă și e păcat să nu fim anul viitor în rîndul finaliștilor campionatului mondial.

— Ce știți despre adversari?

— Referitor la meciul cu echipa lui Dan Gheorghiadis am două puncte de reper privind posibilitățile ei: turneul din Australia unde viitorii noștri adversari au pierdut primul meci, l-au terminat la egalitate pe al doilea și l-au cîștigat pe al treilea, **deci un crescendo interesant,** obținut însă în fața unei echipe care abia acum păsește în arena internațională; al doilea punct de reper — care mă pune pe gînduri — **victoria obținută de Olimpiakos în turneul de la New York.** În Australia au lipsit tocmai jucătorii de la acest club. Coroborînd aceste rezultate cu cel al echipei de tineret a Greciei obținut la București, avem cîteva date (contradictorii, dar interesante) care ne fac a fi foarte atenți.

— Dar Portugalia?

— Portughezii, după cît cunosc situația, traversează cam aceeași perioadă pe care am cunoscut-o și noi după acel 1—7 cu Elveția. Portugalia caută să alcătuiască o nouă reprezentativă, cu jucători noi, tineri, afirmați în ultimul campionat, dar fără a uita vedetele ei de 24 de carate. De altfel, pentru a ne cunoaște mai bine adversarii, **după 15 septembrie vom trimite observatori la ambele echipe** atît la jocurile de pregătire ale naționalelor respective, cît și la unele meciuri de campionat. Personal voi cere F.R.F. să plec împreună cu Rapid în Portugalia, la Setubal, la meciul din cadrul „Cupei europene a tîrgurilor", pentru a mă documenta. Consider că acel 0—3 suportat de noi la Lisabona se datorește și lipsei de documentare

— Cu ce lot veți ataca meciurile din toamnă?

— În general cu acela care a reușit comportările de pînă acum. Există o formație de bază, o atmosferă favorabilă creată. Problema care ne preocupă este aceea a integrării și adoptării noilor jucători în atmosfera existentă, în orientarea de joc clădită pînă acum. Naționala noastră rămîne deschisă pe unele posturi și cei ce vor da randament la cluburi vor fi selecționați pentru completarea golurilor. De pildă, nu știm dacă vom putea conta pe **Boc,** care este în cercetare penală. Dar cum fiecare jucător poate fi înlocuit, avem mai multe soluții: **Hălmăgeanu** (care se poate reface după recenta operație de apendicită), **Barbu** sau **Dumitru Nicolae.** O soluție de ultim moment: **Nunweiller III,** dacă va avea o comportare la fel de bună ca pînă acum.

— Dar Dobrin?

— Este în „urmărire". Și pentru el, ca și pentru alții, porțile lotului național sînt deschise.

— O serie de jucători buni au plecat să joace la echipe de peste hotare. Socotiți că faptul în sine afectează echipa națională?

— Nu! Părerea mea este că aceasta constituie un stimulent pentru cei tineri, care văd răsplătită și în acest fel activitatea jucătorilor care au depășit 30 de ani. Deci, ei vor conchide că este necesar să se pregătească cît mai bine.

— Să revenim la echipa națională: veți lucra tot împreună cu tov. Vogl?

— Mă înțeleg foarte bine cu dînsul și vom conlucra ca și pînă acum. Ne-am gîndit mai de mult la cooptarea unui antrenor de club care să activeze practic alături de mine, ne-am consultat cu mulți din ei, dar au declinat oferta, prevalîndu-se de obligațiile lor personale. Este vorba de Nicolae Dumitrescu, Marian, Covaci, Bălănescu. Poate că Cernăianu sau Victor Stănculescu nu ne-ar refuza...

— Credeți că vom fi în Mexic?

— Să nu zicem hop pînă nu sărim pragul! Avem cele mai mari șanse, și, repet, ar fi de neadmis să ratăm ocazia care ni se deschide. Turneul final al C.M. începe la 31 mai și impune, în cazul calificării, multe schimbări în calendarul intern. Anul viitor, luna mai ar trebui să constituie perioada de aclimatizare cu podișul mexican și temperatura, cu diferența de fus orar. Vom întîlni adversari cu stil de joc diferit față de care va trebui să pregătim echipa în mod diferit. **Dacă ne calificăm, ne-am gîndit la o perioadă de aclimatizare la noi în țară, la Piatra Arsă,** acolo unde există o serie de instalații sportive făcute pentru Olimpiada din Mexic. Numai că terenul de fotbal nu are gazon. Ar urma un meci cu Iugoslavia la București, la 5 mai 1970, probabil revanșa cu Olanda, în deplasare și apoi plecare în America de Sud. Dar toate acestea nu sînt decît planuri. Realitatea imediată o constituie meciurile cu Portugalia și Grecia.

— Ce aveți în vedere pentru iarnă?

— Un turneu în America de Sud între 15 ianuarie și 20 februarie. La meciul de la Lausanne a fost prezent și impresarul brazilian **Zacour,** cel care a mai organizat și alte turnee ale echipelor noastre. Crescînd cota de apreciere a reprezentativei României, s-a schimbat și sistemul de organizare: nu vor mai fi deplasări lungi, de mii de kilometri între un joc și altul, ci vom participa la turnee de 2—4 meciuri la Sao Paulo, Buenos Aires, Santiago de Chile și Caracas. Este vorba de 10—12 meciuri și s-ar putea ca, în cazul calificării, turneul să fie prelungit și în Mexic. Ar fi o excelentă posibilitate de a cunoaște pe viu realitățile de pe podișurile aztece. Dar, repet, atenția noastră se îndreaptă în clipa de față spre meciurile cu Portugalia și Grecia...

Mircea TUDORAN

CUM SE FACE UN PROGRAM

Programul campionatului trecut a fost obiectul unor critici și se pare că și cel al ediției viitoare a provocat unele nemulțumiri, în primul rînd pentru că nu respectă alternanța jocurilor acasă-deplasare. Este adevărat, în programul pe anul 1968/69 au fost mai multe cazuri de echipe care au jucat serii de cîte două meciuri acasă sau pe teren străin. S-a ținut seama de această defecțiune de programare la elaborarea viitorului program divizionar A, în care numărul de astfel de cazuri este mai mic. Cît a fost cu putință, pentru că la alcătuirea unui program, la noi se au în vedere mai multe criterii, ceea ce face aproape imposibilă alternarea jocurilor pe teren propriu și în deplasare, în condițiile folosirii unor sisteme cifrice din tabelele cunoscute sub numele de „Berger".

Faptul că în Divizia A sînt trei echipe din București și două din Cluj a determinat o programare în așa fel încît nici unul din aceste orașe să nu rămînă o etapă fără meci. Pe de altă parte, s-a căutat să se evite situația ca o echipă să joace de trei ori la București și de două ori la Cluj, în același sezon. În fine, un alt fapt de care a trebuit să se țină seama a fost ca, pentru a evita orice pretext de suspiciune, echipele de același caracter (studențești, militare, feroviare) să se întîlnească între ele pe cît posibil în prima parte a turului.

Iată de ce n-am putut da curs sugestiei de a recurge la procedeul tragerii la sorți a programului, care — după părerea mea — mai mult ar fi complicat decît simplificat lucrurile.

ION MIHAILESCU
secretar tehnic F.R.F.

N.R. — Într-adevăr, alcătuirea unui program este o operație extrem de migăloasă și dificilă, mai ales atunci cînd trebuie să ai în vedere, cum se întîmplă la noi, atîtea criterii și să eviți ceea ce ar putea atinge susceptibilitățile unora sau altora dintre echipe. Poate de aceea tov. I. Mihăilescu, în sarcina căruia cade elaborarea programelor în cît mai bune condiții și face acest efort lăudabil, n-a putut înlătura în cel al campionatului trecut unele lacune de programare. Acum însă, numărul lor este mult mai mic. Deci, se poate. De altfel, nici n-am pretins, atunci cînd am criticat existența unor „serii de jocuri consecutive acasă sau în deplasare", ca programarea să le evite total. Ar fi imposibil. Însă reducerea lor la minimum este necesară și posibilă. *Am încercat și noi, mai mult în joacă, să alcătuim un program după modelul campionatului din Belgia, care cuprinde tot 16 echipe, printre care trei din Liège și 2 sau 3 din Bruxelles. A rezultat un program în care fiecare echipă susține o singură dată două jocuri consecutive acasă sau în deplasare. N-am izbutit să evităm ca o echipă să joace în același oraș și același sezon toate meciurile, dar fiind vorba de o joacă și nu de o programare după un anumit sistem, faptul este explicabil. În orice caz s-ar putea încerca și credem că s-ar găsi o formulă și mai bună.*

De altfel, zilele trecute, unii cititori ai revistei noastre ne-au prezentat propuneri de program superioare, din acest punct de vedere, celui publicat de federație. Interesantă ni s-a părut mai ales propunerea inginerului Dan Andrița *din Capitală.*

„OASPEȚII NOȘTRI DE AZI SÎNT GAZDELE NOASTRE DE MÎINE"

— ALTE RĂSPUNSURI LA ANCHETA NOASTRĂ PRIVIND ÎMBUNĂTĂȚIREA ATMOSFEREI DE SPORTIVITATE DIN TRIBUNE —

La redacția noastră sosesc, zi de zi, scrisori din partea cititorilor, care răspund la ancheta deschisă de revista „Fotbal" pe tema contribuției pe care spectatorii o pot aduce la continua îmbunătățire a atmosferei de sportivitate din tribune. Sînt scrisori ample, care dezbat această problemă sub toate aspectele, unele dînd și exemple concrete din trecutele campionate, petrecute în diverse orașe.

Acum, în preajma deschiderii oficiale a sezonului de toamnă, ancheta noastră capătă un plus de actualitate.

În rîndurile de mai jos, reproducem fragmente din unele scrisori:

DAVID LOSPA, Brașov: „Pentru îmbunătățirea atmosferei sportive din tribune, propune: ● în programele meciurilor, care se editează aproape în fiecare oraș, să fie rezervată o pagină explicării regulamentului de joc ● ambele echipe să intre pe teren, în mod obligatoriu, împreună ● echipele gazdă să-și facă un bun obicei din a oferi, înainte de joc, buchete de flori echipei oaspe și arbitrilor".

PETRE GUNEȘ, Arad: „La stadion vin foarte mulți oameni care nu cunosc decît în linii mari regulamentul de joc. Subtilitățile acestuia, dar care se ivesc adesea în teren, le sînt străine și de aceea, de multe ori, asistăm la proteste nejustificate ale unora, la deciziile arbitrului. Datoria noastră, a celor care înțelegem deciziile, este să-i lămurim pe vecinii noștri din tribună, să nu privim indiferenți manifestările care pornesc, de multe ori, nu din rea voință, ci din ignoranță".

SIMION FARCĂȘIU, Dej: „Am citit uneori, în ziare, că spectatori turbulenți, care au aruncat cu pietre sau cu sticle în teren, au fost depistați de organele de ordine cu ajutorul altor spectatori disciplinați. E foarte bine că se întîmplă așa. Ar trebui ca spectatorii obiectivi și disciplinați să ia atitudine fermă împotriva celor scandalagii, să caute să-i potolească și, la nevoie, să-și aducă aportul chiar la evacuarea lor din stadion. O asemenea atitudine fermă nu este decît în avantajul echipei favorite, al suporterilor ei adevărați".

TOMA BĂNCILĂ, Focșani: „Găsesc extrem de utilă acțiunea inițiată de revista „Fotbal" pentru că, realmente, noi cei din tribune putem contribui efectiv la îmbunătățirea atmosferei de sportivitate în care se dispută jocurile. Deseori, nu jucătorii dau tonul degenerării partidelor, ci noi spectatorii, prin felul cum ne „încurajăm" favoriții. Strigăte care se aud uneori în tribune, ca *„Ia-l cu totul!"* sau *„Arde-l să nu mai treacă"* nu stimulează ci *INCITĂ* la acte nesportive, la abandonarea principiului „Cel mai bun să învingă" care trebuie să guverneze o întrecere sportivă.

CORIOLAN BACIU, Făgăraș: „Aș vrea să le reamintesc unor spectatori vechiul proverb *„Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face".* Aud uneori în tribune strigăte de incitare a jucătorilor de genul *„Nu uitați ce ne-au făcut ei, în tur! Plătiți-le cu aceeași monedă!".* Prin urmare, acest spirit nesănătos de revanșă nu va face decît să perpetueze animozitățile, rivalitățile rău înțelese, atmosfera încărcată din tribune. De aceea, cred că trebuie să nu uităm nici un moment că oaspeții noștri de azi sînt gazdele noastre de mîine".